प्रसन्ना मोक्षयेदस्मांस्तस्माच्छापाच्च भामिनी ।
कृष्णं पुच्छं करिष्यामस्तुरगस्य न संशयः ॥ १८ ॥
तथा हि गत्वा ते तस्य पुच्छे वाला इति स्मृताः ।
ततो रजन्यां व्युष्टायां प्रभाते ऽभ्युदिते रवौ ॥ १९ ॥
5 कद्रूश्च विनता चैव भगिन्यौ ते तपोधन ।
अमर्षिते सुसंरब्धे दास्ये कृतपणे तदा ॥ २० ॥
जग्मतुस्तुरगं द्रष्टुमुच्चैःश्रवसमन्तिकात् ।
ददृशाते ऽथ ते तत्र समुद्रं निधिमम्भसाम् ॥ २१ ॥
वायुनातीव सहसा क्षोभ्यमाणं महास्वनम् ।
10 तिमिंगिलसमाकीर्णं मकरैरावृतं तथा ॥ २२ ॥
संयुतं बहुसाहस्रैः सत्त्वैर्नानाविधैरपि ।
घोरैर्घोरमनाधृष्यं गम्भीरमतिभैरवम् ॥ २३ ॥
आकरं सर्वरत्नानामालयं वरुणस्य च ।
नागानामालयं चापि सुरम्यं सरितां पतिम् ॥ २४ ॥
15 महानदीभिर्बह्वीभिस्तत्र तत्र सहस्रशः ।
आपूर्यमाणमत्यर्थं नृत्यन्तमिव चोर्मिभिः ॥ २५ ॥
तं समुद्रमतिक्रम्य कद्रूर्विनतया सह ।
न्यपतत्तुरगाभ्याशे नचिरादिव शीघ्रगा ॥ २६ ॥
ततस्ते तं हयश्रेष्ठं ददृशाते महाजवम् ।
20 शशाङ्ककिरणप्रख्यं कालवालमुभे तदा ॥ २७ ॥
निशम्य च बहून्वालान्कृष्णान्पुच्छसमाश्रितान् ।
विषण्णरूपां विनतां कद्रूर्दास्ये न्ययोजयत् ॥ २८ ॥
ततः सा विनता तस्मिन्पणितेन पराजिता ।
अभवद्दुःखसंतप्ता दासीभावं समास्थिता ॥ २९ ॥

---

5. Der Schlangendämon Çesha wird zum Träger der Erde bestellt (1,36,1—25).

25 शौनक उवाच ।
आख्याता भुजगास्तात वीर्यवन्तो दुरासदाः ।
शापं तं ते ऽभिविज्ञाय कृतवन्तः किमुत्तरम् ॥ १ ॥
सौतिरुवाच ।
तेषां तु भगवाञ्छेषः कद्रूं त्यक्त्वा महायशाः ।
30 उग्रं तपः समातस्थे वायुभक्षो यतव्रतः ॥ २ ॥